

عنوان مقاله:

نحوه تسلیم مبیع در بیع الکترونیکی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید عبدالوحید مصطفوی - گروه حقوق، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

اسعد زاهدی - گروه حقوق، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

خلاصه مقاله:

عقد بیع یکی از نخستین شکل های معاملات بوده است که بشر از قدیم الایام آنرا می شناخته است. امروزه کمتر شخص واجد شرایطی که روزانه یا هفتگی یک معامله در قالب بیع انجام ندهد. این عقد مانند سایر اعمال حقوقی از خود آثاری دارد که در ق.م نیز به آنها اشاره شده است. از جمله ی این آثار الزام بایع به تسلیم مبیع است. که در بند ۳ ماده ی ۳۶۲ ق.م از آن یاد شده است. آنچه نیازمند توجه بیشتر است آثار عدم تسلیم یا به عبارت بهتر تخلف بایع از این تکلیف است. بسته به اینکه عدم تسلیم ارادی یا غیر ارادی، دایمی یا موقتی باشد حکم قضیه متفاوت خواهد بود. بحث اصلی این است که آیا این تکلیف (قدرت بر تسلیم مبیع) شرط صحت عقد است یا عجز از تسلیم مانع است؟ الزام فروشنده به تسلیم مبیع به دلیل ممنوع بودن تصرف در مال غیر نیست، ریشه قراردادی دارد و ناشی از عقد بیع است. هدف نهایی از خریدن مالی اینست که خریدار بتواند در آن تصرف کند. بنابراین، در اثر عقد بیع، نه تنها مبیع به ملکیت خریدار در می آید، فروشنده نیز ملزم می شود که آنچه را فروخته است در اختیار مشتری قرار دهد. بر مبنای قرارداد، خریدار نیز وظیفه دارد که تسلیم کالای معهود را بپذیرد و درخواست الزام او از دادگاه ممکن است. هرگاه انتخاب و تعیین مبیع از بین افراد عدیده به عهده مشتری باشد او می تواند بدون اجازه بایع آنرا انتخاب و تصرف نماید ولی هرگاه انتخاب و تعیین آن از بین افراد عدیده به عهده بایع باشد چون مبیع از طرف او انتخاب خواهد شد مشتری نمی تواند بدون اجازه بایع آنرا انتخاب کند، در صورتیکه مبیع کلی فی الذمه باشد تسلیم افراد آن به مشتری که با اراده بایع انجام می گیرد عمل قضایی مستقلی است.

کلمات کلیدی:

بیع، الکترونیک، تعهد، تسلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150719>

